

108529

Erklæring og ved siden
~~for~~ Springe

~~Springe~~

Kaptein Langli.

adv. ~~Springe~~

memoriarie
memoriarie

Løsløsing.

8/5 1945

1/2 år for frigjøringen. Men jeg åpnet den opp for
 jeru skap på påkladdys varehus hos min mann på 9
 for å ta en del av mine ting, jeg kunne ikke
 finne det jeg søkte da skapet var full av papirer
 jeg måtte gå dem rot og så at det var skrevet på
 "Elske" hennetj. Jeg forstod at det var viktig dokumenter.
 Jeg skulle spørre min mann hvorfor skulde
 de oppbevares der da jeg syntes at i selvdole
 boue bordeneut kunde de bli ødelagt. Men min
 mann svarte at skapet var meget skrevet og vilde
 holde og at papirene må ~~ikke~~ roses min oppbevarer
 for alltid for fremtiden ~~og~~ i selvdole det skulde
 ske ham noget f. ex. i selvdole at han døde var
 det bra at papirene ~~var i sine søst~~ ius skulde
 komme uten da de var fordelaktig for ham
 og etablerte hans handlinger, hans arbeid. Min papir
 på gule må ius ius saken.

9 mai 1945

Åttå om morgent kl 6.30 eller kl 6.45 reiste V.O
 frivillig til Hålløgt.

Jeg var helt og fra mig selv av forvillelse at jeg
 ble skilt fra min mann da min iuske var å bli
 internert sammen med ham. Jeg ba alle jussene gandr
 for mig være alena en stund. Vi reiset politisk
 men det kom aldrig, vi var øystelig for tinnulter og
 overfalle av medkjøpende ~~glennet~~? som
 kunde bringe sig på gule. Vi kom å tenke på min
 mann' filosofiske ~~teori~~ "Unidervisnen", bestemt å bringe
 den i sikkerhet. Men da jeg iuske hadde lå seggen
 som var ~~skrevet~~ skrevet for treen manuskriptet på 1000 sider.

Si skjedde oss stemning, en var panisk, alle var opprørt
generelt. Jeg visste det ikke, jeg var borte og de søkte universiteten, ruspåskent
høstet 32 at heimfranten kom

Jeg hadde i tiden søke den på hans private arbeids
arbeidet hvor ingen hadde adgang for ^{den} han
hanne alltid nøkkel til eller.

Han hadde 3 steder hvor han oppbevarte sine
papirer Biblioteket i første etasje. Privat arbeids
arbeidet og jernskapet i hans påleding arbeidet. Da jeg

Jeg åpnet jernskapet og tok ut en del papirer
og la dem på bordet rundt bordet som stod
i dekket. Universiteten var ikke i jernskapet.

Jeg gikk sammen med P-jahr, fru Lundsgård
og jeg stykker av de nye menn som var på jakt på
privat arbeid og vi søkte i alle skaper universiteten

Jeg blei der bare noen få minutter da jeg pludselig følte
meg dårlig kvalme og gikk fra dem på min fatter
baderarbeidet som lå ^{lengt} mellom min mann's
privat ~~arbeids~~ arbeidsarbeidet og baderarbeidet da jeg
jeg blei borte ca i 10 minutter. Da jeg skulde gå

1/2 etasje til arbeidsarbeidet traff jeg fru L. i mit påleding
arbeidet hun gikk meg i møte ~~og~~ fortalte at de
frukt Universiteten og sendte den til hendes onkel

adv. Kristian Jensen til oppbevaring. Den var altså
fremmet men jeg var borte ^{fra} hjem nærme ikke at
til meg om at samtidig man fjernet fra arbeids

arbeidet alle V. O. papirer x x ~~for~~
Jeg var imot det men nu var det sendt allerede.
x x og jeg kjente ikke til det, før jeg fikk vite det fra

Per Jahr i 1946 da han kom ut og berørte meg og
fortalte at de da samtidig fjernet min mann's

~~for~~

På den tid jeg var så forbrillet for min manns
skjebne at jeg la inne merke ^{til} at papirene som
lå på det rundt bordet i påkledningskabinett og
var fjernet (per Jahr og Østoy fortalte det senere)
jeg antagelig troede at de blev lagt av en etterandret
helbake i jernskap som stod åpen senere kulletiden.

Til biblioteket gikk jeg inn i det hele tatt.

Da jeg leste i avisene at dommer Solem og A. Jensen
beskuldte min mann ^{for samarbeid} at han talte seg selv sit
skriv på 9. forstod jeg ingenting da jeg visste at
ingenting var rørt eller fjernet uttagen Himmels-
men som var senere overseedt til adv. H. Bergh av
adv. Ch. Bull.

De gangene jeg besøkte min mann for han dode
talte han stadig og spurte meg hvad det er blitt
av hans papirer på 9. da en del dokumenter som
var sololevning for hans sak kom inn fremtance
Lipmanns rekke, to han norske ^{so a kopier xx} europe
fra russiske myndigheter fra Ukraina og mange
flere som ikke kom frem, forundret og forbrillet
spurgte meg hver gang hvad det er blitt av hans
arkiv på Grule. Jeg forsikret ham hver gang
i flere eksemplarer.

at jeg rorte ingenting da jeg husket jo at han for 1/2 år
frigjoring sa at ^{for papirene} det røres på 9.

Da jeg gikk tilbake til min store forbrillelse i 1946
fra per Jahr at N. O. armin var fjernet av de
menn som var da på 9. for å bringe i sikkerhet, satt jeg
meg i forbindelse med Østoy og de andre, da den kom
med sine forklaringsene avss. deesse saken.